

25 лютого -- міжнародний день боротьби проти безробіття. Виходіть на вулиці й демонструйте!

ПЛЕНУМ ЦК КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ КАНАДИ ЗАКІНЧИВСЯ

Дня 12 лютого закінчився один з найважливіших поширених пленумів Центрального Комітету Комунистичної Партії Канади — найважливіший пленум в історії дотеперішньої боротьби як КПК, так і робітничої класи Канади. Пленум ради повних членів. На ньому, крім членів ЦК, були ще присутні дистриктові організатори, редактори революційної преси, представники революційних трейд-юніонів і явних масових організацій з цілої Канади. Цей пленум сміло можна назвати конвенцією, хоч він був тільки пленумом.

Пленум був головно важним через те, що зібрався й радив він в часі зростання й дальшого поглиблення економічної кризи, в часі швидкого зросту безробіття, поліційного терору, в часі, коли імперіалісти цілого світа готуються до війни проти Радянського Союзу, коли протирадянська агітація й заклики імперіалістичних хижаків набрали явних напасних форм. Всі ці справи червоною ниткою проходили через наради пленуму.

Цей останній пленум, як ні одно ще дотеперішнє зібрання партійного проводу й активу, проходив в першу чергу під гаслом гострої самокритики. Але вся критика й самокритика спрямована була тільки на виправлення лінії партії та ліній партпроводу в усіх масових трейд-юніонів і інших організаціях і на досягнення найміцнішої єдності партії у всіх галузях її діяльності.

Центром дискусій були такі питання: політичний провід партії в революційно-визвольній боротьбі робітничої класи Канади; керівництво партії в економічній боротьбі робітничої класи; аграрне питання, боротьба бідного фермерства з визиском; комсомол; і масові явкові організації та кооперативи.

Кожне з цих питань обговорювалося з найменшими подробицями, бралися його, що називається голими руками, підсумовувалося здобутки, викривалося помилки й недостатки й визначувалося ліній боротьби робітничої класи і бідного фермерства, як її союзника за негайні домагання і за організування доволу цих робітництва й бідного фермерства.

Бо зараз, в часі великої економічної кризи, наступу капіталістів на заробітну платню робітників, віддалювання робітників від праці, поліційного терору, засуджування передових робітників на довгі речинці тюремного ув'язнення, готування імперіалістів до нової світової війни, а головно до нападу на Радянський Союз — тільки Комунистична Партія Канади остала вірна робітничій класі й її революційним визвольним класам, тільки вона й її організації, що йдуть під її проводом, стоять зараз в провіді боротьби робітництва й бідного фермерства за їхні негайні домагання, розвиваючи їх в загальні визвольні класи за повалення диктатури капіталу, а за встановлення диктатури пролетаріату.

По закінченні пленуму же повних два дні відбувалися річні конференції по питаннях — організаційному, трейд-юніонному та масових явкових організацій, як також конференції редакторів революційної преси.

З пленуму, як провід, так і вся партія, вийшли сконсолідованими, з чистішою лінією перед собою, з яснішим розумінням всіх певних проблем, що стоять зараз перед партією й перед цілим революційним робітничим рухом Канади і ні поліційний терор, ніякі інші труднощі та перешкоди не всилі будуть здолати проводу партії в тих політичних і економічних боях робітничої класи Канади, перед якими ми зараз стоїмо.

УКРАЇНА ВИШЛЕ НА ВСЕСОЮЗНИЙ ЗІЗД РАД 334 ДЕЛЕГАТІВ.

Президія ЦВК СРСР ухвалила порядок виборів делегатів на VI всесоюзний з'їзд.

За цим порядком УСРР обирає своїх делегатів на всеукраїнському з'їзді рад і на з'їзді рад Молдавської автономної радянської соціалістичної республіки.

Всього УСРР має надіслати на всесоюзний з'їзд рад 327 делегатів та Автономна Молдавська Соціалістична Радянська Республіка — 7 делегатів.

1. ЗА ПОВНЕ СОЦІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА КОШТ ДЕРЖАВИ ДЛЯ ВСІХ БЕЗРОБІТНИХ, ДЛЯ ВСІХ РОБІТНИКІВ ЧАСТИННО ЗАНЯТИХ, ДЛЯ ВСІХ НЕЗДАТНИХ ДО ПРАЦІ. 2. ЗА СІМ-ГОДИННИЙ ДЕНЬ ПРАЦІ І ПЯТИДЕННИЙ ТИЖДЕНЬ. 3. ЗА ЗАПЕВНЕНИЙ ТИЖДЕНЬ ПРАЦІ З МІНІМАЛЬНОЮ ПЛАТНЕЮ 25 ДОЛАРИВ НА ТИЖДЕНЬ. 4. ЗА НЕГАЙНЕ ВИПЛАЧЕННЯ КОШТОМ ДЕРЖАВИ ТАКОЇ СУМИ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ, ЩО ЗАПЕВНИЛА БИ КОЖНОМУ З НИХ МІНІМАЛЬНИЙ ПРОЖИТОК ЩОНАЙМЕНШЕ НА ДВА МІСЯЦІ. 5. ЗА АБСОЛЮТНУ ЗАБОРОНУ ВИКИДАННЯ БЕЗРОБІТНИХ З ПОМЕШКАНЬ І ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ БЕЗРОБІТНИХ ВІД ПЛАЧЕННЯ РЕНТУ, ПОДАТКУ Й ІН. 6. ЗА НЕГАЙНЕ УСУНЕННЯ ЗАКОНУ ПРО ВОЛОКИТСТВО.

БІДНІ ФАРМЕРИ, БОРІТЬСЯ ЗА ТАКІ НЕГАЙНІ ДОМАГАННЯ: 1. ЗА СКАСУВАННЯ ВСІХ БАНКОВИХ, МОРГЕДЖЕВИХ І ЗНАРЯДНО-КОМПАЇННИХ ДОВГІВ, ЯК ТАКОЖ ЗА ЗВІЛЬНЕННЯ ВСІХ БІДНИХ ФАРМЕРІВ ВІД УСІХ ПОДАТКІВ. 2. ЗА НЕГАЙНУ БЕЗЗВОРОТНУ ДЕРЖАВНУ ПІДДЕРЖКУ ДЛЯ БІДНИХ ФАРМЕРІВ. 3. ЗА БЕЗПЛАТНУ ПОЖИВУ, ОДЕЖУ І УВІЛЬНЕННЯ ВІД УСІХ ДОВЖНИХ ЗАСТАВІВ.

ЕКОНОМІЧНА КРИЗА В ЧЕХО-СЛОВАЧИНІ ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ

Швидко зростає процес зубожіння закарпатського селянства. — Села демонструють проти стягання примусово податків. — Навіт, ухвалену для безробітних грошеву допомогу місські управи відмовляються видавати.

Економічна криза в Чехословаччині дедалі більш поглиблюється, зростає безробіття. Зокрема, на Закарпатській Україні тесер є 60 тисяч безробітних міських і сільських пролетарів, що досі не одержують ніякої допомоги. Чехословацький уряд ухвалив видати у формі т. зв. різдвяної допомоги 4 мільйони чеських корон, але з цієї суми безробітні Закарпаття одержали замість 300 тисяч тільки 65 тисяч корон.

Буржуазні чеські газети пишуть, що незабаром у Словацькій і Закарпатті прийняють роботу 80% лісових фірм. Коли зважати, що лісовий промисел на Закарпатті посідає чимале місце, то ясно стане, як його зменшення позначиться на становищі робітництва.

Невпинний процес зубожіння закарпатського селянства, що тепер особливо дається взнаки в зв'язку з аграрною кризою, довів до того, що селянство зовсім не спроможне сплачувати податки. Чехословацький уряд у зв'язку з цим почав примусово стягати податки, забирати в селян останню худобу й інші хатні речі. Закарпатське селянство дуже обурене з цієї практики уряду й під проводом компартії проводить тепер енергійну боротьбу проти т. зв. податкових ескзекуцій. Десятки

й сотні сіл демонструють перед окремими урядами за негайне припинення примусового стягання податків. Такі демонстрації відбулися вже в цілому ряді округ.

У селі Сокиринських безробітні зібралися перед жандармською касарнею і влаштували бурхливу демонстрацію, вимагаючи праці і хліба.

В Ужгороді безробітні демонстранти зібралися перед міською управою, домагаючись розділити 150 тисяч марок допомоги, що їх міська управа на пропозицію комуністів ухвалила видати, але досі не видає. — У Березині демонстранти зібралися перед окремим урядом, вимагаючи допомоги. На відмову окружного начальника прийняти делегацію безробітних, демонстранти почали погрозувати, що розб'ють увесь урядовий будинок.

ФРАНЦІЯ І Ї СОЮЗНИКИ.

За звідомленням італійської газети "Джорналь, Італія" за останніх сім місяців відправила Франція в Югославію одну тисячу вагонів з війсьним знаряддям за прихованою посилкою "сісько-господарськими й промисловими машинами". Крім того Франція вислала до Польщі більший транспорт з газовими масками, та замовила

для Югославії в полудневій Америці велике число консервів харчевих.

За відомостями тієї газети Польща і її союзники зараз мають таку армію: 127 дивізій, з них є 12 кавалерійських, що відповідає 1.165 батальйонам, 666 ескадронам, 2.020 батеріям, не вчисляючи в то військових організацій.

ЖАХЛИВЕ ЗАДОВЖЕННЯ ЗАХ.-УКР. СЕЛЯНСТВА.

Наслідком господарської кризи, з року на рік зростає заборгованість зах.-українського селянства, а найбільше йому дошколюють короткоречинцеві зобов'язання. По урядовим обчисленням заборгованість селянства на Західній Україні становить такі суми: несплачені короткоречинцеві кредити в банках і господарсько-кредитних кооперативах 661 мільйонів злотих, несплачені податки і т. ін. 160 мільйонів злотих. Разом короткоречинцеві зобов'язання селянства на Західній Україні сягають звичайно 900 мільйонів злотих. Та ще половина клопоту тим, що мають в кого позичати, але більша половина бідного селянства має стільки свого добра, що на хресті...

БОРІТЬБА АВСТРИЙСЬКОГО ТРУДЯЩОГО СЕЛЯНСТВА.

У багатьох селах Австрії відбуваються масові селянські мітинги, присвячені готуванню до 15 березня. В багатьох селах були сутички між бідною — з одного боку — та куркулями й гаймвером (фашистами) з другого.

ПЕРЕСТОРОГА ПЕРЕД СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЮ ОМАНЮ

Не вірте буковинським соціал-зрадникам, не поширюйте їхньої газети, не дайте їм ані цента.

До нашої редакції наспіло з Буковини з Чернівців дві числі соціал-демократичної газети "Нове Життя", органу української соціал-демократичної організації, як воно себе називає. Ми також отримали повідомлення з інших місцевостей Канади, що там цю газетку отримано і деякі товариші запитують, що це за газетка — це тим більше, що вона апелює за допомогою.

Ми перестерігаємо усіх наших читачів, усіх членів українських масових організацій і усіх українських робітників і фермерів Канади, а буковинських товаришів зокрема — що це газетка соціал-фашистська, що це орган тих соціал-зрадників, які допомогли румунській сигуранці розбити редакцію "Борця" й запакувати в тюрму кращих передових борців революційного українського робітництва й селянства на Буковині. Тому того "Нового Життя"

не розповсюджуйте, ніякої моральної ані матеріальної допомоги йому не давайте. "Нове Життя" не є органом українських трудящих мас Буковини, але є органом гуртка румунських соціал-фашистів, на службі до якого перейшов гурток і українських соціал-ренегатів. Ці соціал-ренегати докотилися до того, що в недавніх виборах своїм кандидатом на Буковині зробили соціал-фашиста Георгія Грігоровича й цим румунському фашистському доручили "обороняти" національне питання українського народу. Це виглядає на те саме, коли б українці під Польщею доручили обороняти своє національне питання Юзефові зрадників, які допомогли румунській сигуранці розбити редакцію "Борця" й запакувати в тюрму кращих передових борців революційного українського робітництва й селянства на Буковині.

Ані цента цим соціал-хруням! Їхній газетці не повинно бути місця ані в одній чесній робітничій родині.

ЦЕНТРАЛЬНЕ БЮРО ПАРТФРАКЦІЇ в Укр. Мас. Організаціях.

ДО ВІДОМА УКРАЇНСЬКОГО РОБІТНИЦТВА НА ЕМІГРАЦІЇ

Центральний Виконавчий Секретаріат СУГУФУ заявляє, що брошура під назвою "Вісник" не є жадним органом СУГУФУ. Є це орган кучки розгублених людей, на чолі котрих стоїть славновісний Борщак.

Вищеназваний "Вісник" не є виразником ані організаційного життя СУГУФУ, ані ідеологічних напрямків класового руху українського робітничого руху у Франції.

Викриваючи перед широкими колами українського робітництва наміри, які переслідують видавці "Вісника", ми твердимо, що наміри ці глибоко ворожі робітничому рухові. Цим вісником, фактичний його редактор Борщак хоче поширити ті сварки, котрі йому вдалося створити після того, як його (Борщака) було викинуто з робітничих лав СУГУФУ. Поширення сварок розраховано на те, що менше витримані, м'яккі, не загартовані в класових боях товариші, або цілком відійдуть від робітничого визвольного руху, або стомившись у сварках, зневірившись в своєму проводі, не можуть розібратися, по чийому боці правда, відійдуть від активної ро-

боти в організації. Також не довірять і недоброзичливість намагаться викликати видавці "Вісника" і по відношенню до українського робітничого преси. Все це має своєю остаточною метою послабити, або й цілковито викривити класову лінію у дальшому розвитку українського робітничого руху у Франції.

ПЕТЛЮРІВСЬКА ЗІГРАЯ ВИКОРИСТОВУЄ "ЧУДО НАД ВИСЛОЮ".

В той час, як скрізь, навіть серед деяких буржуазних код, починають говорити про те, що польська шляхетчина ніщо, найбільш елементарні здобутки української культури, петлюрівська фашистська "Українська Нива", що виходить в Луцьку, пропагує на своїх сторінках ідею так званого "польсько-українського побратимства" (розуміється буржуазно-фашистського). Щоб перекопати підсудників у постребі такого "побратимства", газета нагадує, що "чудо над Вислою" було "сильним братерським відрухом самооборони народів польського та українського".

ПРОМОВА ТОВ. СТАСЮКА НА РУМУНСЬКО-БОЯРСЬКОМУ СУДІ

Всі в полі з цілими родинами діюють і почують на панських данах. Знов був я свідком одної нещасті, коли зійшлося майже ціле село в старій Румунії до діда по виплату й всі селяне з шапками в руках чекали від раня 5-ої години до 12-ої на подвір'ю боярського двора. Коли вийшов боярин тільки в пантофлях і закричав "чого ви хочете сніти", то всі низько йому вклонилися, а він передніх копнув ногою, кинув між них бунт грошей зі словами: "Масте рабівники". Вони низько вклонилися аж до самої землі "Жийте любий та добрий боярине". З цих грошей їм зайшлося кожному по 20—25 левів. Хто не вклонився боярину або посіпакам або вліпиться за своїм,

того б'ють жандарми до смерті. Не б'ють, а тортурують. Такі самі відношення пануючої класи до селян завели румунські бояри й у новоприлучених провінціях. В новоприлучених провінціях терпіють не тільки те, що й румунські селяни, але з ними обходиться румунська боярня ще гірше й брутальніше, бо вона добає в них на кожному кроці не цілком підданих її. Новоприлучені провінції служать румунській боярні як колонії. Вона наложила на цих селян більші податки й драчі як на румунських селян. Вона наложила примусові державні роботи. Вона сціпила цих селян станом облоги, який ніби правно не існує але в дійсності є. Вони пісала сюди найвірніших сво-

іх посіпак з Балкану. Вона зрабувала школу на рідній мові, де діти всіх нерумунських трудящих мас виростають в темноті. Вона розіслала цілі сотки провокаторів аби промовляли селян а опісля над ними збиткувалися. Навіть ту нікчемну аграрну реформу, яку вона провела, то в новоприлучених провінціях провела її далеко гірше чим в старій Румунії. Кров летіє з трудячого селянства в цілій Румунії, а в новоприлучених провінціях зокрема.

Робітництво тиняється цілими сотнями тисяч без роботи. Ті, що працюють те, то з них останні соки тгягне конаючий капіталізм. Коли вони впиються хліба, роботи або підвищення заробітної платні та зниження часу праці, то на них стріляють — змусяються до неопиання а нарешті закидають до тюрми і судять на роки тяжкої в'язниці. Це ми бачили в Лупенах, Букарешті,

Кишеневі та тут таки в Чернівцях. Голодні, голі, змерзлі тиняються мов скелети попід панські паркані трудящі маси міста; а й з села також. Страшна нужда, в яку загнав конаючий капіталізм селян, покидають цілими родинами свої хати й йдуть шукати роботи — прожитку. П'єма і вони засуджені на голодну смерть, що мають роботи? Чекають добровільної наочної смерті? Навіть червак, коли йому станте гою на його задню частину тіла, хоче оборонити себе — не хоче добровільно гинути. Вони шукають виходу з цієї страшної ситуації і знаходять його в революційних, політичних та професійних організаціях і там спільно борються перед наочною смертю з захланною боярнею. І Партія Українських Працюючих "Визволення" є саме такою політичною організацією, у якій гуртуються ті покінчені та осміяні, покинуті на голодову загибель українські

трудящі маси міста й села й задлять революційну боротьбу з пануючою класою за своє існування — за своє цілковите визволення з капіталістичного ярма.

Мільйонне безробіття, кровавий визиск фабричних і сільських робітників, тяжкі кроваві податки, сільські драчі, дорожня фабрикних продуктів, поневолення національних меншостей, брутальне збиткування працюючих мас міста й села, це є основи революційної сили трудящих мас. Не Радянський Союз готує революційну революцію в капіталістичних країнах а також і в Румунії, але імперіалізм копає яму під капіталізм і готує йому смерть. І не може пануючий клас кровавий, брутальний фашизм, Фашизм є її останнім средством ратування перед смертю. В Румунії, хоч бояри часто-густо репетують, що вони проти фашизму та фашистської диктатури, то

все це тільки замилування очей працюючим масам. В Румунії фашизм прибирає вже правдивої своєї форми і збиткує працюючі маси в найдикий спосіб, розгромлює їм їхні революційні організації, збиткує до неприжитності, закидає до своїх брудних, вогв ких тюрем та засуджує їх на роки страждання по тих тюрмах. Навіть оця ціла панорамна, що сьогодні я в ній беру участь, є інсценування голого румунського фашизму. А дальше за мною підуть цілі десятки таких інсценування процесів всіх тих працюючих міста й села, які вже страждають в слідчій тюрмі а за ними ще сотні процесів потягнуться всіх тих, що на вулиці гинуть з голоду.

Однак ваші пропеси не відстрашують нас і не збійють нас з дороги до цілковитого визволення з кровавого капіталістичного ярма. Всі розгромлені фашистами революційні

організації не зникли, бо біда й нужда не зникає. Вони існують і будуть існувати і під проводом авангарду пролетарської революції, Комунистичної Партії, проведуть своє намірене діло в практику. Час вже близький і ми бачимо власними очима як капіталізм паде а дальше як зі сходу колоніальні пригноблені народи підіймають свої наболілі спини, ви простовуються і йдуть відважно на умираючий капіталізм. Колоніальні дияволи були соком розвитку капіталізму — вони заподіють йому й смерть. Зі Сходу встає полум'я визвольної пожежі і ця пожежа спалить все брудне серед сучасного суспільства, спалить навіть і вас".

На цьому віднято мені слово.

ПОШУКУЮ Манація Юрчука родом з повіту Кішмань, Буковина. Хто знає де він зараз перебуває або, він сам, прошу повідомити мене на поштову адресу.

WASYL KORYCHUK Box 70, INDIAN, SASK.